

Gök Deniz Ve Biz

– HayrettinYazcı · 14 Şubat 2010

Vah sana gönlümüz, oh gözlerimiz !
Birisi mavi gök, birisi deniz,
Kaç zamandır, bir el bekler içimiz;
Dokunsan dökülür incilerimiz...

Gönül dalgalıdır, gözler sevdalı,
Eyer her bakışta, bir ince dalı,
Oynaktır, durur mu, gönül sandalı,
Her dalgada bir kıyıya gideriz...

Gökler üstümüzden bakarken mavi,
Gönlümle, gözlerim olur müsavi,
Kanadım açıktır, inadım kavi,
Gagamızda bir gül ile geçeriz...

Gülün hatırına, sunarlar bade,
Gönlümüz arsızdır, dünden amade,
Dikeriz sevgiyi, hep fide fide,
Bağdaş kurup, gölgesinde içeriz...

Göğün gürültüsü, denizin hıncı !
Öldürmez sevgiye olan inancı,
Gönlümüz, kaç dinde, olurken hacı,
İçlerinden, birisini seçeriz...

Gözüm göğe düştü, gönlüm denize,
Ayırdım tuzunu, hep süze süze,
Bugün zaman bulup, sen de gel bize,
Gün batınca hep birlikte göçeriz...

Ne gün birleşirse, göklerle, deniz,
Şimdi sabret gülüm, ogün döneriz,
Ne sen, ne ben, kaybolunca gölgemiz,
Mezata, birlikte, çiçek biçeriz...